

[Chr. Madsen.]

Socialistisk folkeparti har adskillige gange stillet forslag om ændringer af denne landets dårligste sociale sikringsordning. Vi har den principielle opfattelse, at under sygdom må lønarbejderne være berettigede til nøjagtig det samme som tjenestemænd og andre grupper her i landet: fuld løn. Men vore lovforslag er enten blevet kaldt for paradeforslag eller gået i folketingets syltekrukke.

Som forholdene er nu, er vi desværre nødsaget til at stemme for det foreliggende lovforslag. Det indebærer en meget, meget ringe forhøjelse, og jeg vil gøre folketinget opmærksom på, at det er landets dårligste sociale sikring, man stemmer for — og denne dårligste sociale sikring skal gælde for lønarbejderne, men ikke for andre.

Jens Peter Jensen (Agerskov): Da mit partis ordfører er forhindret i at være til stede, skal jeg på det radikale venstres vegne anbefale de ændringsforslag, der er stillet af udvalget og tiltrådt af den højtærede socialminister, til vedtagelse.

Socialministeren (*Bundvad*): Jeg takker udvalget og samtlige ordførere for enstemmig tilslutning til forslaget om at forhøje lønarbejderdagpengene og ændre karenstidsreglerne for den frivillige dagpengeordning.

Det er rigtigt, at der er et almindeligt ønske om at gå endnu videre med hensyn til erstatning for tab af arbejdsfortjeneste under sygdom. Det er dog en ordning, vi har måttet tage trinvis.

Det ærede medlem hr. Chr. Madsen anker over, at De samvirkende Fagforbund og Arbejdsgiverforeningen er blandet ind i dette spørgsmål. Det beror på to ting: dels står der i selve loven, at de skal betale den væsentlige del af udgifterne, dels skal de høres i de tilfælde, hvor der foretages ændringer. I dette konkrete tilfælde betyder forhøjelsen af dagpengene, at arbejdsgiverens ydelse må forhøjes med 1 øre pr. arbejdstime og arbejdnernes med 1/2 øre pr. arbejdstime. Jeg finder det derfor helt i sin orden, at de to organisationer har været taget med på råd i dette spørgsmål.

Hvad angår spørgsmålet om, hvorvidt vi henviser fremskridt til sociallovskommissionen, således som det ærede medlem hr. Chr.

Madsen var inde på, vil jeg sige, at det lovforslag, vi i dag behandler, og som det ærede medlem hr. Chr. Madsen anbefaler, jo netop er udtryk for, at vi ikke henviser fremskridtene til kommissionen. Havde jeg gjort det, skulle jeg jo ikke have fremsat forslag om at forhøje dagpengene, f. eks. for en forsørger fra 26 kr. til 33 kr. om dagen. Selve lovforslagets tilstedeværelse og folketingets tilslutning dertil dementerer jo det ærede medlem hr. Chr. Madsens påstand om, at de sociale fremskridt henvises til kommissionen.

Der er en række problemer, som trænger til en videregående behandling og overvejelse, f. eks. svangerskabsydelse og tilsvarende spørgsmål. Der kan også være spørgsmål om karenstidsændringer, men det synes jeg ikke vi kan tage op her. Det hører til i en større sammenhæng. Forholdet mellem arbejdsløshedskassernes karenstid, ulykkesforsikringens karenstid og sygedagpengenes karenstid hænger i høj grad sammen og må tages op under ét.

Jeg vil i øvrigt gerne sige til det ærede medlem hr. Chr. Madsen, at når beløbet 26 kr. bliver forhøjet til 33 kr., vil dækningsprocenten være 49.

Jeg anbefaler, at man stemmer for de stillede ændringsforslag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslagene nr. 1-3, § 1, således ændret, ændringsforslag nr. 4 og § 2, således ændret,

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, onsdag den 12. maj, kl. 13 med følgende dagsorden:

1) *Spørgsmål til ministrene.*